

først nu kommet i Tanker om, at man af Hensyn til Soldaternes Sundhed maa gøre det? Hvis disse Baraklejre virkelig vare saa nødvendige, som det ærede Medlem siger, er det jo uforsvarligt, at de ikke ere opførte for længe siden. Nej, Sagen er den, at Højres Krigsministre ikke kunde faa saadanne Bevillinger gennemførte, men Venstres Krigsminister — blot et Ønske, saa staa det der straks! Den ærede Ordfører paaskønner det og undskylder det, det bedste han kan.

Den ærede Ordfører siger, at naar vi skulle til at konstatere vor Neutralitet, skal det gøres eftertrykkeligt. Han kunde have tilføjet, som den højtærede Kultusminister sagde, at der skal flyde Blod, maaske København skal bombarderes et Par Dage, inden vi have faaet vor Neutralitet tilstrækkelig konstateret. Jeg siger: Lad os ikke komme ind paa de Eventyr! Hvis en Stormagt angreb Danmark, for Eksempel hvis England prøvede paa at angribe Danmark, sætte sig fast for Eksempel paa Store Bælts Kyst, og Danmark saa vilde prøve med væbnet Haand at drive Englænderne bort, tror jeg, at vi med det samme vilde være inde i en Eventyropolitik, som sikkert kunde komme til at koste baade Land og Folk dets Selvstændighed. Det er bedre at holde sig borte fra dette. Det ærede Medlem erkender jo for øvrigt ogsaa, at de Krigsforanstaltninger, som vore militære Ministre have iværksat, er noget, som ingen Nytte er til, noget, som i Virkeligheden ikke betyder noget. Men naar det ikke gør det, havde det jo været bedre at lade være dermed, saa havde vi sparet disse omtrent 300,000 Kr. og været fri for al den Uro og Spektakel, som denne Sag har affødt.

Det ærede Medlem mente, at jeg skulde lade være at tale om Krudttaarnene. Det kan jeg nu ikke tjene det ærede Medlem i; enten det er til hans Behag eller Ubefrag, taler jeg om dem, naar det passer mig. For øvrigt synes jeg, at det mest træffende; der er sagt om Krudttaarnene, er sagt af det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk), den ærede Ordførers egen Partifælle. Der fik han at vide, hvad der er at sige om Krudttaarnssagerne, der fik Krigsministeren en Gang for alle sit Skudsmaal, og det har han maattet lade sidde paa sig til Dato og ikke haft et Ord at sige for at vadske de Pletter af, som bleve satte paa ham den Dag.

Formanden: Det ærede Medlem anvender ikke heldige Udtryk, og navnlig

er det ikke heldigt paa ny at drage ind i Debatten en Udtalelse, som paa et tidligere Tidspunkt er paataalt af Formanden.

K. M. Klausen: Jeg har ikke nævnt nogen tidligere paataalt Udtalelse.

Formanden: Det ærede Medlem har hentydet til en paataalt Udtalelse paa en saadan Maade, at ingen kunde være i Tvivl om, hvad der sigtedes til.

K. M. Klausen: Jeg skal saa til Slut sige et Par Ord om Forsvarskommissionen. Den ærede Ordfører udtalte, at Socialdemokraterne skulde lade Forsvarssagen ligge i Ro. Ja, det var vist noget, den ærede Ordfører og Venstre kunde lide, om vi vilde lade dem sidde i Fred og uforstyrrede skrue vore Militærudgifter op til den Højde, vi nu have været Vidne til. De ere skruede op med 4--5 Mill. Kr., siden Venstre kom til Magten, og det kunde de nok ønske, at ingen vilde tale om. Nej, det kunne vi dog ikke tjene de ærede Medlemmer i. Vi skulle nok ved enhver passende Lejlighed drage disse opskruede Militærudgifter frem over for Vælgerne, og er der noget, som Vælgerne i dette Land mishillige, er det netop, at Venstre har ladet sig drive frem til saa vældige Militærudgifter som dem, vi have i Øjeblikket. Jeg synes, at naar Forsvarskommissionen i over to Aar har siddet i uforstyrret Ro ved sit Arbejde, er der ikke noget ubeskedent i, at man her fra Rigsdagens Side spørger, om denne Kommission dog ikke snart tænker paa at blive færdig. Jeg synes, det er et rimeligt og berettiget Ønske, der her er udtalt, at Kommissionen skulde gøre sit Arbejde færdigt, men jeg forstaaer godt, at den ærede Ordfører maaske gerne ser, at denne Kommission kunde sidde endnu adskillige Aar, thi Forsvarskommissionen har været et fortrinligt Skjold for Venstre og er ved Valgene bleven benyttet som et Skjold for Venstre. Vælgerne vare dog ved sidste Folketingsvalg i høj Grad utaalmodige og misfornøjede med den militære Politik, Venstre har ført. Men hver Gang man kom frem med Spørgsmaalet, havde Rigsdagskandidaterne altid at henvise til Forsvarskommissionen: „Medens Retten sidder, skal der være Tavshed. Vi kunne ikke tale om de militære Sager nu, men maa vente, til Forsvarskommissionen bliver færdig“. Det er muligt, at den ærede Ordfører haaber, at dette Skjold kan bruges en Gang endnu, og at Venstre